

எங்கள் திருநாட்டில் எங்கள்நல் ஆட்சியே
பொங்கிடுக வாய்மை பொலிந்திடுக என்றனீ
செங்கதிர் சீ ர்க்கையால் பொன்னள்ளிப் பச்சிய
கங்குல் நிகர்த்த கருங்குயிலே கவாயே!

கன்னடம் தலெங்குமலையாளம் களிதுளுவம்
முன்னடந்தும் மவாது மளபகைக்கும் சோராது
மன்னும் தமிழ்தான் இவ்வயைத்தையாள்களனக்
கன்னற் கரலெடுத்துக் கவாய் கருங்குயிலே!

வராதென்ச் சொன்னாரும் வருந்தத்தன் ஆட்சி
இராத இடமில்லை என்றநிலை நாட்டத்
திராவிட நாடு சிறைநீங்க என்று
கரலே மரசாகக் கவாய் கருங்குயிலே!

உண்ணல் உடுத்துத் உயிர்த்தல் எனச் சந்தமிழை
நண்ணலும் ஆம் என்று நாட்டாக; வறும்மொழி
எண்ணல் நிறுவல் இலாதுகல்வி கட்டாயம்
பண்ணல் பயன் என்று கவாய் கருங்குயிலே!

சந்தமிழைச் சந்தமிழ் நாட்டைச் சிறமை ட்க
நந்தமிழர் உள்ளத்தில், வயைம் நடுநடுங்கும்
வந்தணல் ஒன்று விரைந்து வளர்ந்ததென்று
கந்திக் கரலெடுத்துக் கவாய் கருங்குயிலே!

இளைஞர் துடிகின்றார் தமிழின் நிலைஎண்ணிக்
கிளைஞர் அடிகின்ற கடுபொறார் இங்கு
விளையாட வேண்டாமே ஆளவந்தார்! வாழ்வின்
களனீக் குகளன்று கவாய் கருங்குயிலே!

பாலோடு நேர் தமிழும் பைந்தமிழ் மக்களும்
ஆலோடு வரே என்றநிறுந்தும் ஆளவந்தார்
மலோடு பச்சி விடுவரலே அவ்வாட்சி
சாலோடு நீர் என்று சாற்றாய் கருங்குயிலே!